

Vi ses i det fria El Aaiún!

Vi sågs över lunch i riksdagens fina matsal med utsikt över Mälaren och stadshuset. Brahim Dahane visade sig var en eftertänksam och ödmjuk person. Vi var tre riksdagsledamöter från Vänsterpartiet, jag, Jens Holm och Hans Linde, som fick träffa honom. Han berättade om frihetskampen i Västsahara, om sin tid i fängelset, om demokratiörelsen i Marocko och om de senaste oroligheterna i Dakhla. Vi lyssnade och frågade. Det var svårt att inte imponeras över denna lågmälda persons fredliga och envisa kamp för sitt folks frihet. Efter lunchen skildes vi åt. Vi gick tillbaka till våra kontor och vårt vanliga politiska arbete i den svenska demokratin. Brahim skulle resa tillbaka till El Aaiún där hans arbete för demokrati och mänskliga rättigheter alltid kan straffas med våld och fängelse av de marockanska ockupanterna. Mötet med Brahim gav mig lite perspektiv på hur hård och oviss hans kamp är, och hur bekvämt, men ändå betydelsefullt, vårt solidaritetsarbete är vid en jämförelse.

En vecka senare talar jag om Västsahara för en fullsatt sal på Göteborgs universitet. Jag talar om Västsaharas rika naturresurser, Frankrikes stöd för Marockos ockupation och om mitt eget besök i det ockuperade landet. Föreläsningen ordnas av den utrikespolitiska föreningen och frågorna är många. En ny generation politiskt intresserade svenskar lär sig om Västsaharakonflikten. Sympatierna för Västsaharas frihetskamp är stor och går över alla parti-gränser, det ska vi slå vakt om.

Det är lätt att förtvivla när man ser Marockos styrka och när man vet hur få väst-saharierna är och hur många i västvärlden som blundar för ockupationen. Samtidigt ska man inte glömma att till synes olösliga konflikter kan lösas upp när politiken

förändras. Ta bara Östtimor som exempel, landet som ockuperades av den mäktige grannen Indonesien i årtionden och nästan var bortglömt. Men de fick sin frihet även om priset var högt. Det kommer även Västsahara att få en dag. Motståndet mot ockupationen är obrutet.

Om Marocko demokratiseras kan det öppna för förändring. Inom den 20e februariörelse som förde den arabiska våren till Marocko finns krafter som inte försvarar ockupationen. Även om kungahuset försöker blidka oppositionen med reformer så kommer den att fortsätta. Även vårt arbete är viktigt för Västsaharas frihet.

I EU:s parlament och ministerrådet är motståndet mot fiskeavtalet mellan EU och Marocko större än någonsin. När avtalet ska förlängas nästa år finns chansen att stoppa det istället, det vore ett historiskt nederlag för Marocko.

Vi ska ständigt hålla blåslampan mot regeringen så att de lyfter frågan om Västsahara i FN och EU. Vi ska kräva att Minursos mandat utvidgas till övervakning av brotten mot mänskliga rättigheter. Vi vill att Sverige blir det första landet i Europa som erkänner Västsahara som självständig nation.

Jag hoppas få träffa Brahim Dahane igen. Jag ser fram emot den dagen vi kan sitta i skuggan och dricka te i El Aaiún, huvudstad i det fria Västsahara.

Den dagen kommer.

JONAS SJÖSTEDT

Jonas Sjöstedt,
riksdagsledamot (V)